

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 117

van **LUDWIG VANDENHOVE**

datum: 12 januari 2022

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Decreet Lokaal Bestuur - Verbod gemeenteraadsleden om overeenkomst te sluiten met de gemeente

Artikel 27, §2, 3° van het decreet Lokaal Bestuur (DLB) bepaalt dat het voor een gemeenteraadslid verboden is om rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst te sluiten, behalve in het geval van een schenking aan de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, of deel te nemen aan een opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop ten behoeve van de gemeente of een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap, behalve als het gemeenteraadslid een beroep doet op een dienstverlening van de gemeente of van een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap en ten gevolge daarvan een overeenkomst aangaat.

Op de website van het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB) is te lezen dat onder 'overeenkomst' onder meer de volgende handelingen moeten worden begrepen:

- opdrachten voor aanneming van werken, leveringen, diensten (overheidsopdrachten);
 - ruil
 - huur
 - pacht
 - koop/verkoop
 - concessie
 - recht van erfpacht.
1. Hoe moet het begrip 'overeenkomst' volgens de minister begrepen worden? Valt ook het verkrijgen van een zaak door middel van verkrijgende verjaring onder de verboden om rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst te sluiten? Kan hij verduidelijken in welke gevallen dat verbod al dan niet van toepassing zou zijn bij verkrijgende verjaring?
 2. Is de minister van oordeel dat dit huidige criterium, nl. het al dan niet aangaan van een overeenkomst, het ontstaan van belangenvermenging voldoende tegengaat? Is hij van oordeel dat het aantal verboden handelingen nog uitgebreid moet worden? Zo ja, in welke zin en welke acties zal hij hiertoe desgevallend ondernemen?
 3. Hoe wordt het begrip 'gemeente' afgebakend? Vallen bijvoorbeeld ook kerkfabrieken of zorgbedrijven daar onder? Zo niet, acht de minister een wijziging van de verbodsbepaling op dat punt opportuun?

**Vlaams
Parlement**

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 12 januari 2022

van **LUDWIG VANDENHOVE**

1. Het begrip 'overeenkomst' zoals opgenomen in artikel 27, §2, 3° van het decreet over het lokaal bestuur (DLB), dient ruim geïnterpreteerd te worden. Voorbeelden hiervan zijn overeenkomsten van koop of verkoop, ruil, huur, pacht, concessie en opdrachten voor aanneming van werken, leveringen of diensten.

Het gaat daarbij niet enkel om het rechtstreeks sluiten van overeenkomsten, maar ook het sluiten van onrechtstreekse overeenkomsten via bijvoorbeeld de partner van een mandataris, een besloten vennootschap waarin de mandataris aandeelhouder is of een naamloze vennootschap waarin de mandataris een duidelijke meerderheidsparticipatie bezit.

Het verkrijgen van een zaak door middel van verkrijgende verjaring is een specifiek geval in de juridische wereld. De verkrijgende verjaring is een middel om door verloop van een zekere tijd en onder de voorwaarden door de wet bepaald, eigendom of een ander zakelijk recht te verkrijgen. Het burgerlijk wetboek definieert dit in artikel 3.26 als volgt:

"Verkrijgende verjaring is een wijze waarop de eigendom van een goed of een zakelijk gebruiksrecht wordt verkregen door voortdurend, ongestoord, openbaar en ondubbelzinnig bezit, dat gedurende een bepaalde tijd heeft voortgeduurd. De verkrijgende verjaring wordt vastgesteld door rechterlijke uitspraak, met de bezitter als eiser of verweerder, door akkoord tussen de titularis die het bezit verloren heeft en de bezitter of door een eenzijdige verklaring van de titularis die het bezit verloren heeft [...]".

Er bestaan verschillende vormen van verkrijgende verjaring. Als binnen de figuur van de verkrijgende verjaring geen overeenkomst wordt gesloten, is het verbod hierop niet van toepassing. Het betreft in die gevallen immers geen vorm van rechtstreekse of onrechtstreekse overeenkomst tussen het raadslid dat iets verkrijgt door verkrijgende verjaring en de gemeente.

Als binnen de procedure van de verkrijgende verjaring een overeenkomst wordt gesloten, is artikel 27, §2, 3° van het DLB wel van toepassing.

Gelet op de verschillende vormen van verkrijgende verjaring die bestaan, kan ik daarover niet verder in detail gaan.

2. Het decreet over het lokaal bestuur biedt voldoende waarborgen om belangenvermenging tegen te gaan. Die waarborgen zijn onder andere opgenomen in artikel 27 van het DLB. Dat gaat niet enkel over het sluiten van overeenkomsten, maar ook over het rechtstreeks of onrechtstreeks optreden als advocaat of notaris in geschillen ten behoeve van de gemeente of om als afgevaardigde of deskundige van een vakorganisatie in het bijzonder onderhandelingscomité of het hoog overlegcomité van de gemeente op te treden. Daarnaast zijn er in artikel 27 van het DLB ook regels vastgelegd over het verbod om deel te nemen aan de bespreking en de stemming over bepaalde aangelegenheden.

Ik ben bovendien van mening dat raadsleden ook zelf hun verantwoordelijkheid moeten nemen en deontologisch dienen te handelen. Het is in eerste instantie aan het raadslid om zich niet in een situatie van belangenvermenging te bevinden.

Als iemand van mening is dat er sprake is van belangenvermenging, dan kan daarover een klacht worden ingediend bij de toezichthoudende overheid.

3. Het begrip gemeente in artikel 27 van het DLB dient gelezen te worden als de gemeente als rechtspersoon. Kerkfabrieken of zorgbedrijven vallen daar niet onder. Voor leden van kerkfabrieken en zorgbedrijven bestaan specifieke verbodsbepalingen. Ik acht een wijziging van de verbodsbepalingen niet nodig.